



Leiner Laura – Illúzió (Bexi-sorozat 3.)

Bexi – civil nevén Budai Rebeka – második albumának sikere, egy londoni út és a Nagy Márkkal való el sem kezdődött kapcsolatának vége után hirtelen elveszti a talajt a lába alól. Geriben csalódnia kellett, Márk szóba sem áll vele, de talán a zenei sikertelenségtől rendül meg leginkább. Szerencsére még mindig mellette áll a családja, valamint Anti, Evelin, Körte, az agyontetovált menedzser, és a Fogd be Aszád vérbeli trolljai. Így a szakmai és magánéleti mélypont sem tarthat sokáig...

Az Illúzió a Bexi-sorozat harmadik kötete.

Részlet a könyvből:

(...)

– Leraklak!

– Jólvanna! – mondtam izgatottan. – Akkor figyelsz?

– Ja. De hallod...

– Hm?

– Tényleg megismertél valakit? – kérdezte nyugtalan hangon.

– Kezdem, jó? – hagytam válasz nélkül.

Kihangosítottam a telefont, aztán az ölembe vettem a gitáromat, és megpengettem az első hangokat. Kissé remegett a kezem az izgalomtól, ezért megpróbáltam elfelejteni azt, hogy Nagy Márk vonalban van, és emlékeztettem magam arra, hogy semmilyen kötelezettségem nincs, egyszerűen csak eljátszok valamit, amit ma hoztam össze, és valaki éppen hallja.

Én, aki mindent feladtam volna,

Te, akinek csak a játéka voltam,

Ki tudja, mi igaz, és mi csak illúzió?

Mi, akik elvesztünk a múltban,

Hol keresselek? Nem tudom, hogy hol vagy...

Ki dönti el, mi igaz, és mi csak illúzió?

Én nem. – fejeztem be az éneklést, és a húrokat lefogva a telefon fölé hajoltam. Néma csend volt a vonalban.

– Kérlek, mondd, hogy nem aludtál el – suttogtam néhány másodperc elteltével, amikor még mindig nem szólalt meg.

– Itt vagyok – közölte halkán.

– Oké. Szóval... Ezt most... Ezt ma írtam. A *Hullócsillag* óta ez az első, ami eszembe jutott, és csak...

– Beka – szakított félbe Márk, mire összeugrott a gyomrom, és összehúzott szemmel meredtem a kijelzőre, mintha csak félnék attól, amit hallani fogok.

– Hm? – kérdeztem.

– Ennyi, vagy van még belőle?

– Van még – válaszoltam összezavarodva.

– Megmutatod egyben?

– Persze – vettem újra az ölembe a gitárt, és ezúttal nem csak a refrént, hanem az egész szöveget felénekeltem neki a gitárommal kísérve magam.